

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Jian Niu-Łochowska
Marcin Łochowski

PEKIN

DIALOG

Jian Niu-Łochowska
Marcin Łochowski

Pekin

Informator turystyczny

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Wydawnictwo Akademickie

DIALOG

Redakcja
Ewa Jaworska
Magdalena Piłuta

Korekta
Magdalena Piłuta

Skład i łamanie
Jacek Obrębowski

Projekt okładki
Ewa Majewska

W wykorzystane zdjęcia pochodzą ze zbiorów Autora.

ISBN (ePub) 978-83-8002-232-4
ISBN (mobi) 978-83-8002-236-2

Wydawnictwo Akademickie DIALOG
00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/218
tel./faks (0 22) 620 87 03
e-mail: redakcja@wydawnictwodialog.pl
<http://www.wydawnictwodialog.pl>

Skład wersji elektronicznej:
Virtualo Sp. z o.o.

VIRTUALO
Digital platform of tomorrow

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Spis treści

- [Wprowadzenie](#)
- [Zarys historii Pekinu](#)
- [Położenie geograficzne i klimat](#)
- [Wizy, odprawa celno-paszportowa](#)
- [Bezpieczeństwo](#)
- [Zdrowie](#)
- [Chińskie i pekińskie zwyczaje](#)
- Transport
- Zakwaterowanie
- Zakupy
- Gastronomia
- Dla dzieci
- Rozrywki
- Zwiedzanie
- Chiński niezbędnik

- PRZYLOT, ODPRAWA CELNO-PASZPORTOWA
- HOTEL
- LICZEBNIKI
- POŁOŻENIE, KIERUNKI, ROZMIARY, CECHY
- KOLORY
- CZAS
- POCZTA
- KONTYNENTY I KRAJE
- BANK
- PRZEDŁUŻENIE WIZY
- U FOTOGRAFA
- POLICJA
- PODRÓŻ
- ZWIEDZANIE
- ZAKUPY
- W RESTAURACJI
- W SALONIE MASAŻU
- U LEKARZA
- W APTECE

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

- U STOMATOLOGA
- FIRMY KURIERSKIE
- LINE LOTNICZE
- WYBRANE NUMERY TELEFONÓW INFORMACYJNYCH I ALARMOWYCH
- AMBASADY W PEKINIE

- Zdjęcia

- PRZYLOT, ODPRAWA CELNO-PASZPORTOWA
- HOTEL
- LICZEBNIKI
- POŁOŻENIE, KIERUNKI, ROZMIARY, CECHY
- KOLORY
- CZAS
- POCZTA
- KONTYNENTY I KRAJE
- BANK
- PRZEDŁUŻENIE WIZY
- U FOTOGRAFA
- POLICJA
- PODRÓŻ
- ZWIEDZANIE
- ZAKUPY
- W RESTAURACJI
- W SALONIE MASAŻU
- U LEKARZA
- W APTECE
- U STOMATOLOGA
- FIRMY KURIERSKIE
- LINE LOTNICZE
- WYBRANE NUMERY TELEFONÓW INFORMACYJNYCH I ALARMOWYCH
- AMBASADY W PEKINIE

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Wszystkie rozdziały dostępne w pełnej wersji książki.

Wprowadzenie

Wszyscy przylatujący lub przyjeżdżający do Chin w celach turystycznych zapewne nie ominą Pekinu przez wzgląd na jego okazałe zabytki oraz bliskość jednej z najbardziej znanych budowli na świecie – Wielkiego Muru. Również większość z przybywających po raz pierwszy służbowo do stolicy ChRL nie zmarnuje okazji i przynajmniej sfotografuje się na tle kilku słynnych obiektów. Jedni i drudzy poświęcają na zwiedzanie średnio od jednego do trzech dni.

Niniejszy informator, w przeciwieństwie do wydanych do tej pory w Polsce szczegółowych przewodników po Pekinie, ułatwi czytelnikom zwiedzenie, skosztowanie i obejrzenie tego, co zwykle w opinii obcokrajowców, a często także samych Chińczyków, uchodzi tutaj za najlepsze – bez zbytecznego wysiłku, przy maksymalnej oszczędności czasu, w rozsądnej cenie.

Czytelnicy mogą mieć zastrzeżenia dotyczące kryteriów, jakimi kierował się autor przy ocenie polecanych restauracji bądź widowisk artystycznych oraz wartości historycznej, kulturalnej bądź religijnej wybranych obiektów z pominięciem innych. Selekcja jest subiektywna, niemniej wynika z wieloletniego doświadczenia nabytego podczas pokazywania miasta i jego okolic gościom, zagranicznym wycieczkom i delegacjom.

Zapoznając się z treścią tego opracowania, należy liczyć się z możliwością dezaktualizacji niektórych danych, zwłaszcza numerów telefonów, wysokości opłat, cen produktów i usług oraz kursu waluty chińskiej.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Zarys historii Pekinu

Pierwsze zapiski źródłowe w połączeniu z opisem wydarzeń astronomicznych z tego okresu pozwoliły chińskim historykom ustalić, iż Pekin był już miastem w 1045 roku p.n.e. i nosił nazwę Ji lub Jicheng (Miasto Ji). Oznacza to, że w roku 2005 powinien obchodzić 3050 rocznicę swego istnienia.

Królestwo Yan ustanowiło w nim stolicę w XI wieku p.n.e., zmieniając przy tym jego nazwę na Yanjing (Stolica Yan).

W 221 roku p.n.e. pierwszy cesarz dynastii Qin – Qin Shihuang – zakończył dzieło podboju sześciu królestw i ostatecznie zjednoczył całe Chiny. Upadek Yan spowodował, że Yanjing, uważane za ważne miasto na północy Chin, stało się podrzędnym miastem prowincjonalnym i takim pozostało przez wieki panowania kolejnych dynastii: Han, Sui i Tang.

Kitanowie, plemię pochodzenia mongolskiego, zajęli Pekin w roku 936 i nazwali go Nanjing (Południowa Stolica), uznając za jedną z pięciu stolic swojego państwa, znanego jako Liao.

W XII wieku pochodzące z Chin Północnych z okolic Rzeki Songhua plemię Dżurdzeńów założyło własną dynastię Jin i w roku 1122 wyparło Kitanów z Pekinu, zaś w 1153 roku przeniósł do niego swoją stolicę. Dżurdzeńowie władali stąd połową Chin, nadając miastu kształt prawdziwie cesarskiej stolicy. Oprócz wspaniałego cesarskiego pałacu wzniesiono wtedy most Lugouqiao, znany później jako most Marco Polo.

W 1215 roku Mongołowie przedarli się przez przełęcz Nankou, a następnie po zaciętych walkach zdobyli i zrównali miasto z ziemią. Wnuk Czyngis-chana – Kubilaj – odbudował je i tu przeniósł z północy stolicę imperium, dając w roku 1271 początek dynastii Yuan. Odtąd Pekin, nazwany przez Mongołów Dadu (Wielka Stolica), pozostał, z niewielkimi przerwami, stolicą kraju aż do dziś.

Daty panowania znaczących dynastii w Chinach

Qin 221–207 p.n.e.
Han (dynastia Zachodnia) 206 p.n.e.–9 n.e.
Han (dynastia Wschodnia) 23–220
Jin (dynastia Zachodnia) 265–316
Jin (dynastia Wschodnia) 317–420
Sui 589–618
Tang 618–907
Liao 907–1125
Song 960–1279
Jin 1115–1234
Yuan 1279–1368
Ming 1368–1644
Qing 1644–1911

Republika Chińska 1912–1949
Chińska Republika Ludowa od 1949

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Założyciel dynastii Ming, Zhu Yuanzhang, po wypędzeniu z Chin Mongołów, obrał za stolicę Nankin, ale jego następca Yongle powrócił w roku 1421 do Pekinu nazwanego wtedy Beiping (Północny Pokój), gdzie w latach 1406–1420 wzniesiono dla niego pałac cesarski, który jest obecnie największym z istniejących na świecie. Władcy dynastii Ming rozbudowali Beiping do rozmiarów, jakie pozostały prawie niezmienione aż do roku 1949. Militarne i strategiczne znaczenie Beipingu odzwierciedlają nie tylko potężne obwarowania miejskie, lecz także wzniesiony pod Pekinem odcinek Wielkiego Muru.

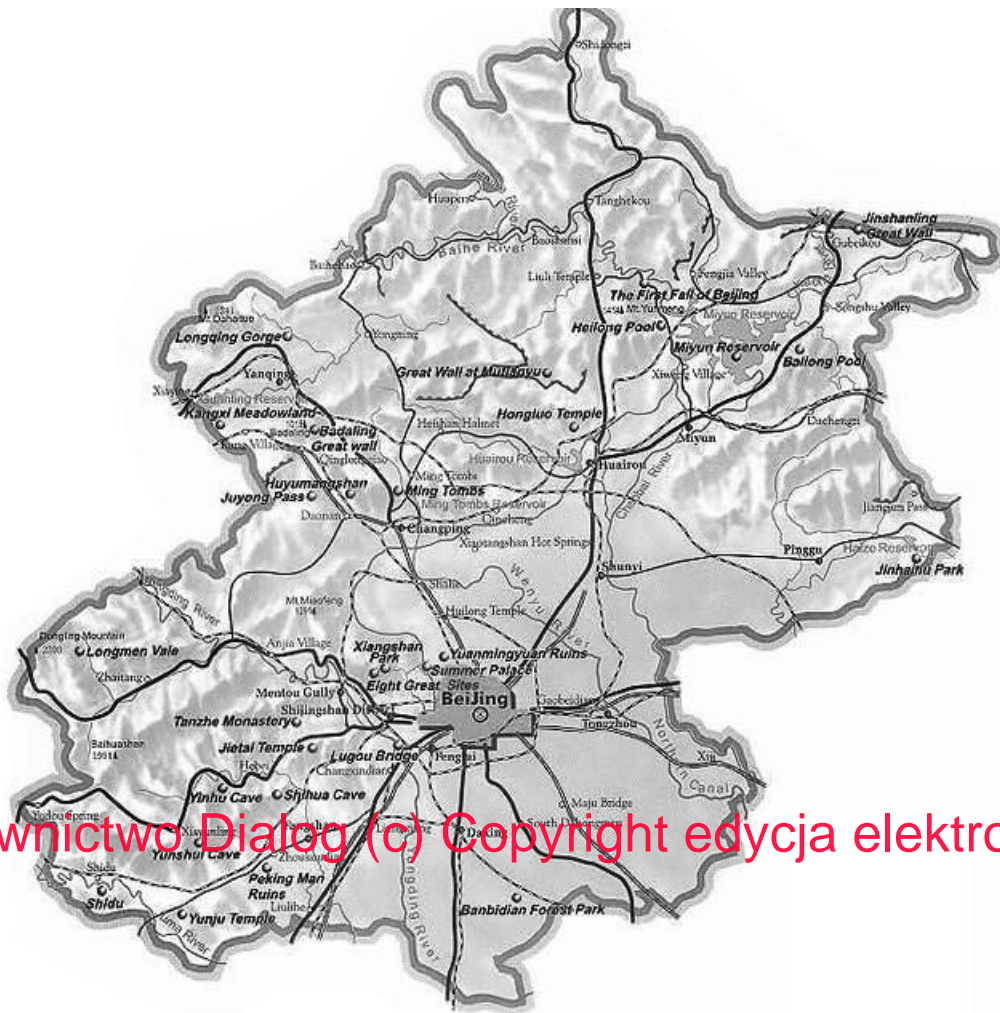
Miasto nie straciło swego znaczenia pomimo zajęcia go przez chłopskich powstańców pod wodzą Li Zichenga w roku 1644. Stąd rządząli Chinami, ustanowiwszy dynastię Qing, również Mandżurowie aż do 1911 roku.

Rząd kuomintangowski pozbawił Beiping praw stołecznych w roku 1928 na korzyść Nankinu. W 1937 roku, po niezwykle zaciętych walkach o most Lugouqiao (most Marco Polo), Pekin zajęli Japończycy. Status stolicy przywrócili miastu komuniści, przemianowując Beiping na Beijing (Północna Stolica). Tutaj 1 października 1949 roku proklamowali utworzenie Chińskiej Republiki Ludowej.

W Pekinie dwukrotnie miały miejsce duże demonstracje studentów. Po raz pierwszy 4 maja 1919 roku studenci protestowali przeciwko postanowieniom konferencji wersalskiej, przyznającej Japonii niemieckie kolonie w prowincji Shandong. Po raz drugi w okresie od 22 kwietnia do 4 czerwca 1989 roku okazywali swoje niezadowolenie z powodu wstrzymania przez władze reform gospodarczo-politycznych i nasilającej się korupcji. W obu przypadkach demonstracje stłumiono siłą.

Położenie geograficzne i klimat

Stolica ChRL leży na północnym krańcu Niziny Północnochińskiej. Od północnego zachodu otaczają ją Góry Xishan, od północy Góry Jindu, zaś od północnego wschodu Góry Yanshan. Wysokość szczytów górskich wokół Pekinu sięga nawet do 2300 m n.p.m.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

W przybliżeniu można uznać, że miasto znajduje się na tej samej szerokości geograficznej co Baku i Ankara. Jego całkowity obszar obejmuje 16 800 km², z czego na tereny nizinne przypada 38%, a na górskie pozostałe 62%. Metropolie, po ostatnich zmianach administracyjnych, podzielono na 16 mniejszych lub większych dzielnic oraz 2 powiaty. Z czterech stron stolica graniczy z prowincją Hebei, zaś od południowego wschodu dodatkowo z wydzielonym miastem Tianjin.

Do największych rzek płynących w granicach miasta należą Yongding oraz Chaobai. Pekin łączy z Hangzhou, stolicą prowincji Zhejiang, liczący niemal 1800 km długości kanał wodny, którego budowę rozpoczęto jeszcze w czasach dynastii Sui. Obecnie nie korzysta się z niego z uwagi na duże zamulenie i brak bieżących prac naprawczych.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

W roku 2004 liczba zameldowanych na stałe mieszkańców Pekinu wynosiła ok. 14 mln. Do tego trzeba doliczyć jeszcze kolejne 2–3 mln ludności napływowej, zameldowanej tymczasowo lub w ogóle niezameldowanej. Przebywa tu ponadto ok. 0,5 mln turystów.

Kontynentalny klimat stolicy charakteryzuje sucha i chłodna zima oraz upalne i wilgotne lato. Zima zaczyna się na przełomie listopada i grudnia. Kilkakrotne opady śniegu w sezonie nie pozostawiają praktycznie żadnych śladów. Kilkadziesiąt okolicznych stoków narciarskich zaśnieża się więc sztucznie. Szczególnie dokuczliwe są silne, wiejące z pustyń mongolskich wiatry. Wiosna trwa od początku kwietnia przez 2–3 tygodnie. Zdarzają się w tym okresie burze piaskowe, przeto w trosce o własny układ oddechowy lepiej nie opuszczać wtedy pomieszczeń zamkniętych.

Średnia opadowa w poszczególnych miesiącach roku

miesiąc	opady [mm]
I	8,6
II	12,5
III	26,8
IV	53,7
V	42,9
VI	68,0
VII	154,4
VIII	119,3
IX	71,0
X	43,0
XI	30,5
XII	9,5

Niezbędne wyposażenie turysty w Pekinie

zimą: kurtka puchowa, rękawice, czapka i ciepła bielizna (szczególnie przydatne podczas wjazdu na Wielki Mur);

latem: składany parasol, foliowy płaszcz przeciwdeszczowy, sandały z tworzywa sztucznego, nakrycie głowy chroniące przed słońcem;

o każdej porze roku: okulary przeciwsłoneczne.

Około 15 maja słychać już brzęczenie cykad, a temperatura powietrza często wzrasta do 30°C. Najbardziej upalne miesiące lata to czerwiec, lipiec i sierpień, na które przypada apogeum opadów w ciągu całego roku. W czasie ulewy zatrzymanie taksówki graniczy z cudem. Wiele ulic jest nieprzejezdnych.

Jesień uważa się za najprzyjemniejszą ze wszystkich pór roku, umiarkowanie ciepłą, z lekkimi powiewami i rzadkimi opadami.

Różnica czasu między strefą środkowoeuropejską a obowiązującą w całym Chinach wynosi +6 godzin w okresie letnim i +7 godzin w zimowym.

Średnia temperatur w poszczególnych miesiącach roku

miesiąc	T [°C]
I	-0,3
II	2,2
III	7,8
IV	14,9
V	21,0
VI	26,2
VII	26,2
VIII	25,8
IX	20,9
X	15,1
XI	7,8
XII	1,7

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Wizy, odprawa celno-paszportowa

Obywatele Polski udający się do Chin muszą posiadać wizy. Mogą je otrzymać w jednej z dwóch działających w naszym kraju placówek konsularnych Chin:

Ambasada ChRL w Warszawie

ul. Bonifraterska 1 (wejście od ulicy Franciszkańskiej)
00-203 Warszawa, tel.: (022) 831 38 36, faks: (022) 635 42 11

Konsulat Generalny ChRL w Gdańsku

ul. Grunwaldzka 1, 80-236 Gdańsk,
tel.: (058) 341 79 11, faks: (058) 341 56 00

W celu uzyskania wizy turystycznej (L) należy złożyć dokładnie wypełniony wniosek wizowy z jedną aktualną fotografią i okazać ważny bilet lotniczy powrotny lub potwierdzenie rezerwacji. Długość ważności wizy oraz liczba wjazdów zależą od aktualnych wytycznych, jakie placówka otrzymuje z chińskiego MSZ.

Wizy handlowe (F) są wydawane na podstawie imiennego zaproszenia wystawianego przez firmy z Chińskiej Republiki Ludowej.

Teoretycznie wizy są dla Polaków bezpłatne, ale w połowie lat dziewięćdziesiątych konsulat polski w Pekinie wprowadził dla Chińczyków obowiązkowe opłaty za przesyłanie danych aplikantów do Straży Granicznej w Warszawie. Na zasadzie wzajemności opłaty od stu do kilkuset złotych od osoby wprowadziły chińskie placówki konsularne w Polsce. Niewielkim pocieszeniem jest fakt, iż w Biurze Wizowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych ChRL w Hongkongu (5th Fl. Lower Block, 26 Harbour Rd. Wanchai, Hong Kong, tel. 28279812; 25851794; 25851688) Polacy wciąż mogą otrzymać wizy bezpłatnie. Nie musimy również płacić za przedłużenie wizy podczas pobytu w Chinach.

W Pekinie formalności tej dopełnimy w Sekcji Spraw Zagranicznych Biura Bezpieczeństwa Publicznego (北京市公安局出入境管理处, 东城区安定门东大街甲2号, tel. 64047799; 84015297; 84020101, czynne: pon.–sob. w godz. 9:00–12:00 i 14:00–16:00).

Przebywanie w granicach ChRL po terminie wygaśnięcia wizy jest karane grzywną w wysokości 500 Y za każdy dzień.

Przepisy celne zezwalają na przywóz do Chin dwóch butelek wina, czterystu sztuk papierosów, 50 g złota w wyrobach jubilerskich. Nie ma ograniczeń co do ilości przywożonej waluty obcej, jednak powyżej sumy 5000 USD zalecane jest wypełnianie deklaracji walutowej wymaganej przy wywozie pieniędzy. Walutę chińską wolno swobodnie wwozić i wywozić do kwoty 6000 Y. Zabroniony jest przywóz broni, amunicji, narkotyków, roślin, nasion, przetworów mięsnych i żywych zwierząt, a także produktów medialnych, których treść godzi w interesy polityczne ChRL. Zabrania się też wywozu dzieł sztuki powstałych przed rokiem 1949.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Bezpieczeństwo

Stolica jest najbezpieczniejszym miejscem w całym Chinach. Około 25% jej mieszkańców to ludzie zamożni. Rdzenni pekińczycy zajmują w statystykach kryminalnych ostatnie pozycje. Zdecydowaną większość przestępstw popełniają przybysze z prowincji, przyjeżdżający do dużych miast w poszukiwaniu swojej życiowej szansy.

Najbardziej pospolitym zjawiskiem kryminalnym są w Pekinie kradzieże kieszonkowe. Zorganizowane grupy kieszonkowców działają w autobusach, w metrze, w domach towarowych i księgarniach oraz wszędzie tam, gdzie panuje tłok. Nie należy nosić przy sobie większej ilości gotówki ani paszportów. Przed wyjściem z hotelu najlepiej część pieniędzy pozostawić w sejfie w recepcji. Pozostałą część rozdzielić proporcjonalnie i umieścić w różnych kieszeniach i schowkach garderoby. Na bazarach, w sklepach i w zwiedzanych obiektach trzeba być czujnym. W kawiarniach, restauracjach i parkach łatwo stracić pozostawione na stoliku lub gdzieś na boku rzeczy: telefon komórkowy, kamerę czy też bagaż. Szczególną ostrożność zaleca się w przejściach podziemnych i naziemnych, jak również w toaletach publicznych, gdzie łatwiej potencjalną ofiarę obrabować. Po zmroku nie należy zapuszczać się w okolice ulicy Ritan i Yabao, albowiem regularnie pojawiają się tam zasobni w gotówkę obywatele z krajów WNP. Właśnie oni stają się niekiedy ofiarami napadów.

Jeżeli po powrocie z zakupów bądź po zakończeniu zwiedzania nie odnajdziemy na strzeżonym parkingu pozostawionego tam roweru, nie okazujemy zdziwienia. To nic, że był zabezpieczony specjalnym zamkiem lub zapięciem. Złodzieje rozwiercają je błyskawicznie. Szansa na odnalezienie skradzionego roweru jest znikoma. Podczas jazdy nie umieszczajmy na bagażniku albo w koszu żadnych przedmiotów, które mogłyby zostać porwane przez innych przejeżdżających rowerzystów lub motocyklistów.

Uliczne bójk i awantury pozostawmy osądowi gapiów i policji. Nasza interwencja, poza przypadkiem, kiedy występujemy jako strona pokrzywdzona, będzie błędem, nawet wtedy, gdy zbulwersuje nas scena publicznego znęcania się mężczyzny nad kobietą. Pomni na fakt, że jesteśmy w Chinach obcymi przybyszami, starajmy się nie prowokować sporów w dyskotekach.

Posiadanie i sprzedaż narkotyków są w ChRL zagrożone karą długoletniego więzienia, a powyżej ilości 50 g karą śmierci.

Prostytucja, jakkolwiek nielegalna, jest widoczna w hotelach, dyskotekach, klubach nocnych i karaok. Obcokrajowiec, przyłapany *in flagranti* z prostytutką, może być ukarany kilkutygodniowym aresztem i grzywną pieniężną.

Oszustwa podczas pokątnej wymiany waluty, oferty sprzedaży fałszywych antyków i inne tricki, ominą nas, jeśli zachowamy się rozsądnie i ostrożnie. Z dużą nieufnością musimy odnosić się do 100- i 50-juanowych banknotów, o ile przyjmujemy je poza bankiem albo oficjalnym punktem wymiany pieniędzy.

W obiegu znajduje się spora ilość fałszywych banknotów o największych nominałach.

Opisane powyżej przypadki i sytuacje, oprócz kradzieży kieszonkowych i utraty roweru, zdarzają się sporadycznie, warto jednak o nich pamiętać.

Największym zagrożeniem jest dla obcokrajowców w Chinach ruch drogowy, a dokładniej beztroski stosunek Chińczyków do odnośnych przepisów. Wymuszanie pierwszeństwa, zajeżdżanie drogi, ignorowanie znaków drogowych i świetlnych uderzy przybywających zaraz po wyjeździe z lotniska. Na przejściach dla pieszych nie ma co liczyć na zrozumienie ze strony kierowców. Zaleca się przede wszystkim nadzwyczajną ostrożność przy przechodzeniu przez ulicę, nawet w miejscach wyznaczonych. Samochody i pojazdy jednośladowe jeżdżą od czasu do czasu pod prąd, a nawet po chodnikach. W takich sytuacjach trzeba po prostu zachować spokój i usunąć się na bok, aby mogły swobodnie przejechać.

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Zdrowie

Przyjeżdżając na krótko do Chin, turyści odczują przede wszystkim dyskomfort spowodowany różnicą czasu. Bezsenność w godzinach nocnych, senne otępienie w ciągu dnia i nagłe zmęczenie są jego typowymi objawami. Przystosowanie się organizmu do nowego rozkładu doby zajmuje średnio 4–7 dni. Kilkunastogodzinna podróż samolotem sprzyja infekcjom dróg oddechowych i przeziębieniom. Zaleca się wówczas picie dużych ilości płynów niegazowanych i wykonywanie ćwiczeń gimnastycznych, prezentowanych w instruktażu będącym częścią programu filmowego podczas lotów na długich trasach. Obawy przed epidemią SARS i ptasiej grypy są wyolbrzymione. Przypadki cholery (głównie na terenach Chin Zachodnich) oraz japońskiego zapalenia opon mózgowych zdarzają się sporadycznie. Żółtaczką pokarmowa jest groźna na całym świecie, natomiast ameba tylko w południowej części Chin. Lekkie dolegliwości gastryczne będą zazwyczaj związane ze zmianą wody i pokarmu. Zatrucie pokarmowe może zdarzyć się nawet w 5-gwiazdkowym hotelu, jeżeli w restauracji podadzą nieświeże owoce morza. Lokale budzące wątpliwości trzeba omijać.

Latem nie wychodzimy z hotelu bez nakrycia głowy. Bardzo przydatny będzie składany parasol. Gdy wiosną trafimy na burzę piaskową, darujmy sobie wtedy zwiedzanie i udajmy się taksówką na jeden z bazarów przypominających dom towarowy.

Pomoc lekarską obcokrajowcy uzyskują w szpitalach i klinikach wymienionych dalej w *Przewodniku*. Schorzenia przewlekłe, których ubezpieczenie nie obejmuje, radzimy powierzyć specjalistom tradycyjnej medycyny chińskiej. Na drobne niedomagania karku, grzbietu lub nóg spróbujmy najpierw masażu w jednym z wymienionych dalej salonów.

Kliniki i szpitale udzielające pomocy obcokrajowcom¹

Peking Union Medical Hospital

(北京协和医院, 东城区东单北大街53号),

tel. 65295284

Sino-Japanese Friendship Hospital

(中日友好医院, 朝阳区和平街北口和平里樱花东路),

tel. 64222952

Bayley & Jackson Medical Center

(庇利积臣北京医疗中心, 朝阳区日坛东路7号),

tel. 85629998, 85629990; www.beijinghealthcare.com;

czynne pn.–pt. 8:00–20:00, sob.–niedz. 8:00–17:00

Beijing SOS International Clinic

(北京国际SOS诊所),

朝阳区三里屯西五街5号北信京谊大厦C座),

tel. 64629712, 64629100

Beijing United Family Hospital & Clinics

(北京和睦家医院, 朝阳区将台路2号丽都酒店附),

tel. 64333960, 64332345; www.unitedfamilyhospitals.com

International Medical Centre

(北京国际医疗中心, 朝阳区亮马桥路50号燕莎中心1层106),

tel. 64651560, 64651561–2; www.imcclinics.com

Beijing Vista Clinic

(维世达诊所, 朝阳区光华路1号嘉里中心B29),

tel. 85296618; www.vista-china.net

Hong Kong International Medical Clinic

(香港国际医务诊所),

东城区朝阳门北大街2号瑞士酒店写字楼9层),

tel. 65014260; www.hkclinic.com

Beijing Intech Eye Hospital – szpital okulistyczny

(英智眼科医院, 朝阳区潘家园南里潘家园大厦4–5层),

tel. 67715558; www.intecheye.com

Global Doctor Clinic, Beijing Friendship Hospital

(北京友谊医院环球远程医疗, 宣武区永安路95号1层),

tel. 83151915, 84569191; www.globaldoctor.com

Kliniki tradycyjnej medycyny chińskiej

Pingxintang Clinic

(平心堂诊所, 东城区王府井大街218–2号),

tel. 65235566;

www.cuiyueli.com

Beijing Massage Hospital

(北京按摩医院, 西城区宝产胡同7号),

tel. 66168880;

www.massage-hospital.com

Salony masażu

99 Massage Center

(星颜九九, 朝阳区光华路丙12

号数码01大厦703室嘉里中心南侧),

tel. 65010799

Aibosen Blindman Massage

(爱博森盲人按摩院, 朝阳区柳芳北里11号),

tel. 64652044

Suncome Blindman Massage Center

(三康盲人按摩中心, 东城区正义路6号),

tel. 68392488, 65012039, 65224597

Heping Keep-fit Massage

(和平盲人保健按摩中心, 朝阳区芳园西路6号),

tel. 64367370

Beijing Miaoshou Foot Massage

(北京妙手足底按摩,

东城区王府井大街霞光府1号港美大厦6层),

tel. 65120868

Tianhe Liangzi (天河良子,

朝阳区建国门外大街甲1号金之桥大厦2层),

tel. 65079285

Hua Xia Liang Zi Foot Massage Center

(华夏良子, 朝阳区西坝河南路4号, 国际展览中心附近),

tel. 84498997, 84498652

Kliniki stomatologiczne

Arrail Dental Clinic

(瑞尔齿科, 朝阳区建国门外大街19号国际大厦20),

tel. 65006472-3, 65675670, 82861956;

www.arrail-dental.com

Chenghe Dental Clinic

(成和牙科, 东城区雍和家园8号楼102),

tel. 84216429, 51026350

SDM Dental

(固瑞齿科, 朝阳区安立路68号阳光广场),

tel. 64972175, 64981278; www.sdm-dental.com

Dean Dental Surgery

(迪恩齿科诊所, 朝阳区朝阳公园南路六里屯11号楼一层2

号朝阳公园正门对面),

tel. 65928258; www.deandental.com

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Chińskie i pekińskie zwyczaje

Wyobrażenia obcokrajowców o Chińczykach, kształtowane przez środki masowego przekazu, są wciąż skostniałe. Część ludzi nadal kojarzy Chiny z okresem tuż po zakończeniu Rewolucji Kulturalnej, z mundurkami i słomianymi kapeluszkami w kształcie stożka, z pałeczkami i ryżem. Mimo dostępu do chińskich produktów, coraz bardziej zaawansowanych technologicznie, istnieje nieuzasadnione wrażenie, że czas w Kraju Środka zatrzymał się albo mija wolniej niż gdzie indziej.

Mieszkańcy Chin, a dużych miast w szczególności, dawno pozbyli się kompleksów niższości wobec obcych. Wpłynęło na to kilka czynników. Przede wszystkim zniesienie przez rząd komunistyczny nierównoprawnych traktatów podpisanych wcześniej z zagranicznymi mocarstwami pod presją zbrojnych interwencji, w wyniku których obywatele chińscy byli u siebie traktowani przez obcokrajowców jako ludzie niższej kategorii. Następnie poczucie wartości wzmocniły sukcesy gospodarcze, polityczne i sportowe; wreszcie szybkie przyswajanie dorobku cywilizacyjnego i kulturalnego Zachodu, nie bez wzajemności z drugiej strony.

Aczkolwiek Chińczycy chlubią się kilkudziesięciowiekową historią i tradycją, są dumni z osiągnięć własnego kraju w przeszłości i obecnie, to poza wyglądem zewnętrznym niewiele różni ich od nas. Jeszcze w latach osiemdziesiątych XX wieku sami nazywali rodaków zamieszkałych za granicą bananami, gdyż z wierzchu byli żółci, a wewnątrz biali. Dziś ze względu na globalizację i coraz powszechniejszy dostęp do mediów kolor skóry nie ma znaczenia.

Chińczycy są namiętymi palaczami tytoniu. Palą wszędzie, gdzie jest to dozwolone, i tam, gdzie jest zabronione, np. w windach. W przeciwieństwie do krajów zachodnich i Japonii kobiety stanowią tutaj niewielki odsetek palaczy. Pekin nie jest też wyjątkiem, gdy zwrócimy uwagę na zabroniony w całym kraju hazard (poza Macau, gdzie jest legalny, tak samo jak domy publiczne). Grają dorośli, grają i dzieci. Przybiera on różne formy: madzonga, chińskie szachy, karty, zakłady i wszystkie inne postaci, akceptowane przez uczestników.

Mieszkańcy Pekinu łamią notorycznie przepisy ruchu drogowego. Obcokrajowcy nie wyróżniają się pod tym względem, bo tablice rejestracyjne ambasad i konsulatów zapewniają im bezkarność. Na prowincji jest jeszcze gorzej.

Wpychanie się kierowców przed inne samochody znajduje przełożenie przy kasach biletowych, w szpitalach, domach towarowych i pozostałych miejscach, gdzie trzeba chwilę zaczekać, chociaż palma pierwszeństwa zawsze przypada przepychającym się przybyszom z prowincji. Tych rozpoznaje się również po bezpruderyjnym spluwaniu, gdzie popadnie, oczyszczaniu nosa bez użycia chusteczki i bezprzykładnym śmieceniu. Licznej pekińskiej inteligencji raczej nie przytłapie się na tego rodzaju zachowaniach.

Chińczyków z Mandżurii cechuje większa niż gdzie indziej w kraju porywczność i skłonność do alkoholu, za to tych z Pekinu – prostolinijność i nadzwyczajna skłonność do polityki oraz dyskusji. Żadne rygory nie powstrzymają rodowitych pekińczyków przed swobodnym wyrażaniem poglądów politycznych. Alkoholem nie gardzą, lecz piją z umiarem i nie zmuszają gości do spożywania go wbrew woli.

Ogólny stosunek Chińczyków do turystów trzeba uznać za przyjazny bez względu na rasę, religię czy kraj pochodzenia. Wbrew temu, co sugerują zachodnie przewodniki, nie są oni rasistami.

Nietaktem będzie przekonywanie obywateli ChRL, iż Tajwan jest niezależnym państwem, które nie stanowi integralnej części Chin. Nasi rozmówcy niechętnie poczują się dotknięci. Swobodne rozmowy o seksie i dowcipy na ten temat nie wzbudzą u nich najlepszego wrażenia albowiem zasady wychowania wciąż nakazują tutaj zewnętrzną powściągliwość, choć nie oznacza to, że Chińczycy obojętne pociągnięciem będą od kontaktów towarzyskich z obcokrajowcami.

Równouprawnienie mężczyzn i kobiet jest w Chinach pojmowane dosłownie. Ciężkie prace fizyczne wykonują zarówno panowie, jak i panie. Bywa, że młody chłopak otworzy drzwi i przepuści swoją dziewczynę przed sobą z tkliwością, a starszek pozwoli wejść do środka leciwiej żonie jako pierwszej w trosce o jej zdrowie, lecz zwykle mężczyźni nie uznają żadnych kanonów. Kobiety korzystają w Pekinie z życia w tym samym stopniu, co płęć przeciwna. W Szanghaju ich dominacja jest powszechna i uznana.

Spółczesność pekińska jest mało religijna. Niech nikogo nie zmyli tłok w kościele podczas nabożeństw, czy pokaźna liczba przychodzących do meczetu muzułmanów. Łączna liczba praktykujących wyznawców wszystkich wyznań nie przekracza w mieście miliona. Wpływy religii są o wiele silniejsze na prowincji niż w stolicy.

Małym dzieciom pozwala się w Chinach na więcej niż gdziekolwiek indziej. Są rozpieszczane do przesady przez dziadków i zanim rozpoczną naukę, rządzą w domu, terroryzując wszystkich członków rodziny. Ich dzieciństwo kończy się z chwilą pójścia do szkoły. Obciążenie nauką jest olbrzymie, zaś aspiracje rodziców jeszcze większe, ponieważ w miastach do niedawna można było mieć tylko jedno dziecko. Spontaniczne okazywanie uczuć nie jest chińską cechą, z jednym wyjątkiem – właśnie w stosunku do dzieci. Nikt nie wstydzi się pogłaskać, lekko uszczypnąć czy choćby przez chwilę delikatnie potrzymać rączkę cudzego niemowlęcia albo berbecia, dodając przy tym kilka słodkich słów. Chinki potrafią karmić piersią bez skrępowania w miejscach publicznych, niemniej czynią to bez oznak ekshibicjonizmu i z godnością. Załatwianie potrzeb naturalnych przez małe dzieci nie w każdym miejscu nie wywołuje niczyjego sprzeciwu.

Największym świętem w Chinach jest Chiński Nowy Rok, zwany także Świętem Wiosny. W roku 2006 (rok psa) wypada 29 stycznia, natomiast w roku 2007 (rok świni) – 18 lutego. Mniej więcej tydzień przed wigilią ulice Pekinu stają się nieprzejezdne. Wszyscy starają się obdarować znajomych, kolegów lub współpracowników okolicznościowymi upominkami i prezentami. Ludzi ogarnia amok zakupów i podróżowania. Zdobycie biletu na dalekobieżny pociąg albo autobus jest wtedy nie lada wyczynem. Brakuje miejsc w samolotach. Wszyscy pragną spędzić najważniejszy okres w roku z rodzinami. Jedni wracają, inni wyjeżdżają. Na drzwiach, ścianach i oknach wieszają się ozdoby z motywami szczęścia, pomyślności i obfitości. We wszystkim dominuje kolor czerwony. Wigilię Święta Wiosny najbliższa rodzina spędza razem przy suto zastawionym stole. Obowiązkowym daniem w pekińskich domach są pierogi (*jiaozi*) z przeróżnym nadzieniem oraz ryba symbolizująca obfitość. Po kolacji resztę wieczoru spędza się przed telewizorem. W specjalnie przygotowanym na tę okazję programie występują największe gwiazdy chińskiej sceny. Dla dzieci rozpoczynają się finansowe żniwa. Za złożenie świątecznych życzeń otrzymują w czerwonych kopertach od krewnych, sąsiadów i współpracowników rodziców kwoty od 100 juanów wzwyż. Bywa i tak, że są to tysiące juanów. Rzecz jasna, dostają także prezenty. Oprócz telewizji, madzonga, kart i obżarstwa, w Nowym Roku korzysta się z jeszcze jednej rozrywki, a mianowicie świątecznych festynów. W wyznaczonych parkach i świątyniach odbywają się pokazy sztuki cyrkowej, miejscowego folkloru, rękodzielnicstwa artystycznego. Odpłatnie można dokonać degustacji kilkuset przekąsek. Pekińczycy narzekają na chłód i tłok, ale i tak przychodzą każdego roku. Od kilku lat w mieście obowiązuje ignorowany zakaz odpalania petard i sztucznych ogni. Ustawowo wszyscy świętują 10–12 dni. Tradycyjnie nawet do 20. Odbywanie podróży służbowej do Chin w tym czasie zupełnie mija się z celem. Jeśli zdarzy się nam przyjechać turystycznie lub w odwiedziny, to proszę pamiętać, iż nie wolno obdarować Chińczyka butami (nieszczęście) ani książką (przegrana). Bez względu na porę roku nie darowuje się też Chińczykowi zegara (życzenie zgonu; nie dotyczy zegarków ręcznych), żółwia czy też nakrycia głowy w kolorze zielonym (symbolizują zdradzonego męża).

Nowy Rok (kalendarzowy), 1 stycznia; 1 lub 2 dni wolne od pracy;

Święto Wiosny (Chiński Nowy Rok), święto ruchome: styczeń–luty;

Święto Lampionów (Juanxiao Jie), święto ruchome: 12 lutego 2006 r., 4 marca 2007 r.; w tym czasie poleca się wycieczkę do Parku Beihai po zmroku, aby obejrzeć ekspozycje lampionów. Chińczycy spożywają w tym dniu *yuanxiao*, czyli małe kulki z mąki ryżowej ze słodkim nadzieniem. Warto spróbować;

Święto Zmarłych (Qingming Jie),
4 lub 5 kwietnia;

Międzynarodowy Dzień Pracy, 1 maja;

Międzynarodowy Dzień Dziecka, 1 czerwca;

Dzień Nauczyciela, 10 września;

Święto Środka Jesieni (Zhongqiu Jie), zwane też Świętem Księżycowym; święto ruchome: 6 października 2006 roku, 25 września 2007 roku; ludzie masowo kupują wtedy księżycowe ciasteczka z różnorodnym farszem, raczej o wątpliwych walorach smakowych, do czego często sami się przyznają;

Święto Narodowe ChRL, 1 października; co 5 i 10 lat z tej okazji na placu Tiananmen odbywają się defilady i parady.

Z pozostałych liczących się tutaj świąt warto podkreślić znaczenie Międzynarodowego Święta Pracy (1 maja) oraz Święta Narodowego ChRL (1 października). Każdemu z nich przypisany jest bowiem 7-dniowy okres wolny od pracy. Jest to również bardzo odpowiednia pora na celebrowanie uroczystości ślubnych, których zwiastunami są przystrojone kolumny eleganckich samochodów, ale bardzo niefortunna na zwiedzanie i podróżowanie. Chińczycy nie korzystają z urlopów, zatem większość wycieczek odbywają właśnie w czasie ustawowo wolnym od pracy.

W Państwie Środka wizytówkę wręcza się, trzymając ją palcami za dolne rogi. Przyjmuje się, ujmując w ten sam sposób jej górne rogi. Chińczycy przywiązują olbrzymią wagę do gry słów, układu cyfr i do symboli. Cyfrę 4 interpretuje się jako śmierć. Pechowe są także liczby, w których czwórka występuje w złożeniach, np. 44, 744 itd. Cyfry 6, 8 i 9 uznaje się za pomyślne.

Podczas posiłku w restauracji trzeba unikać pozostawiania pałeczek wetkniętych pionowo w misce z ryżem, będą one bowiem symbolizowały trociczki palone w ofierze za zmarłych.

ZNAKI CHIŃSKIEGO HOROSKOPU I ODPOWIADAJĄCE IM LATA

鼠 牛 虎
szczur krowa tygrys

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

1900 od 31 stycznia	1901 od 19 lutego	1902 od 8 lutego
1912 od 18 lutego	1913 od 6 lutego	1914 od 26 stycznia
1924 od 5 lutego	1925 od 24 stycznia	1926 od 13 lutego
1936 od 24 stycznia	1937 od 11 lutego	1938 od 31 stycznia
1948 od 10 lutego	1949 od 29 stycznia	1950 od 17 lutego
1960 od 28 stycznia	1961 od 15 lutego	1962 od 5 lutego
1972 od 15 lutego	1973 od 3 lutego	1974 od 23 stycznia
1984 od 2 lutego	1985 od 20 lutego	1986 od 9 lutego
1996 od 19 lutego	1997 od 7 lutego	1998 od 28 stycznia
2008 od 7 lutego	2009 od 26 stycznia	2010 od 14 lutego

兔 龙 蛇
królik smok wąż

1903 od 29 stycznia	1904 od 16 lutego	1905 od 4 lutego
1915 od 14 lutego	1916 od 3 lutego	1917 od 23 stycznia

1927 od 2 lutego 1928 od 23 stycznia 1929 od 10 lutego
1939 od 16 lutego 1940 od 8 lutego 1941 od 27 stycznia
1951 od 6 lutego 1952 od 27 stycznia 1953 od 14 lutego
1963 od 25 stycznia 1964 od 13 lutego 1965 od 2 lutego
1975 od 11 lutego 1976 od 31 stycznia 1977 od 18 lutego
1987 od 29 stycznia 1988 od 17 lutego 1989 od 6 lutego
1999 od 16 lutego 2000 od 5 lutego 2001 od 24 stycznia
2011 od 3 lutego 2012 od 23 stycznia 2013 od 10 lutego

马

koń

羊

koza

猴

małpa

1906 od 25 stycznia 1907 od 13 lutego 1908 od 2 lutego
1918 od 11 lutego 1919 od 1 lutego 1920 od 20 lutego
1930 od 30 stycznia 1931 od 17 lutego 1932 od 6 lutego
1942 od 15 lutego 1943 od 5 lutego 1944 od 25 stycznia
1954 od 3 lutego 1955 od 24 stycznia 1956 od 12 lutego
1966 od 21 stycznia 1967 od 9 lutego 1968 od 30 stycznia
1978 od 7 lutego 1979 od 28 stycznia 1980 od 16 lutego
1990 od 27 stycznia 1991 od 15 lutego 1992 od 4 lutego
2002 od 12 lutego 2003 od 1 lutego 2004 od 22 stycznia
2014 od 31 stycznia 2015 od 19 lutego 2016 od 8 lutego

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Wydawnictwo Akademickie DIALOG

specjalizuje się w publikacji książek dotyczących języków, zwyczajów, wierzeń, kultur, religii, dziejów i współczesności świata Orientu.

Naszymi autorami są znani orientaliści polscy i zagraniczni, wybitni znawcy tematyki Wschodu.

Wydajemy także przekłady bogatej i niezwyklej literatury pięknej krajów Orientu.

Redakcja: 00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/219

tel. (0 22) 620 32 11, (0 22) 654 01 49

e-mail: redakcja@wydawnictwodialog.pl

Biuro handlowe: 00-112 Warszawa, ul. Bagno 3/218

tel./faks (0 22) 620 87 03

e-mail: biurohandlowe@wydawnictwodialog.pl

www.wydawnictwodialog.pl

Serie Wydawnictwa Akademickiego DIALOG:

- Języki orientalne
- Języki Azji i Afryki
- Literatury orientalne
 - Skarby Orientu
 - Teatr Orientu
- Życie po japońsku
 - Sztuka Orientu
 - Dzieje Orientu
- Podróże – Kraje – Ludzie
 - Mądrość Orientu
- Współczesna Afryka i Azja
 - Vicus. Studia Agraria
 - Orientalia Polona
- Literatura okresu transformacji
- Literatura frankofonika
 - Być kobietą
 - Temat dnia
- Życie codzienne w...

Wydawnictwo Dialog (c) Copyright edycja elektroniczna

Prowadzimy sprzedaż wysyłkową